

stuk grondgebied zijn dat Turkije, indien in de voorwaarden toegestemd werd, zou annexeren. In plaats dat de Olympus Grieksch gemaakt werd, zouden Ossa en Pelion, die de Giganten op elkaar stapelden om den godenberg te bestormen, weer in handen van den Turk vallen. Waar Griekenland toch al lang zoo uitgebreid niet is als wij het ons met onze historische herinneringen voorstellen, zou afstand van een geheele provincie hier al bijzonder hard zijn. Maar het is waar, de mot heeft om de oorlogskaars gevlogen.

2°. een oorlogsschatting van tien millioen Turksche ponden, dat is 115 millioen guldens. Waar moet Hellas die vandaan halen? Het heeft al, zoolang het leeft, zijn schuldeischers teleurgesteld en dezen zouden wel heel lange gezichten mogen trekken, als nu werkelijk bleek dat het 115 millioen zou kunnen opbrengen voor den Turk, terwijl voor hen sinds lang geen obool te verzamelen was. In Duitschland laat men zelfs, niet zonder politieke bij-oogmerken, inteeckenlijsten rondgaan ter ondersteuning van de velen die door Griekenlands wanbetaling tot gebrek gebracht zijn. En nu tien millioen ponden om de leege schatkist van den sultan voor een korte poos te vullen.

3°. de afschaffing der capitulatiën, dat zijn kort gezegd, de voor Grieken in Turkije gunstige verdragen, betreffende vestiging, verblijf, rechtspraak enz. Ook hierin ligt voor Hellas groot bezwaar, want het aantal Grieksche onderdanen die in Turkije wonen, is zeer aanzienlijk. Die menschen zouden dus ongeveer in de positie van de Turksche Armeniërs komen en dat is niet juist een voorrecht te noemen, te minder nu de Turken uit den aard der zaak alles behalve vriendelijk tegenover al wat Grieksch is gestemd zijn.

4° een wederkeerig uitleveringsverdrag, waaraan Griekenland zich natuurlijk zal onderwerpen.

De mogendheden kunnen in deze voorwaarden niet berusten, zoo Griekenland het al doen kon. Immers, handhaving van het *statu quo* is de leus, waaronder Europa zich al jaren lang met den Balkan bemoeit. Een wijziging van het tractaat van Berlijn kan niet gedoogd worden, behalve nog, dat een uitbreiding van het Turksche Rijk al heel zonderling zou afsteken tegen de verdeelingsplannen die kort geleden in de lucht zaten. Ook heet Europa christelijk en is de Halve Maan toch al niet op haar plaats in ons werelddeel.

Europa heeft dus tegeneischen gesteld en meent als voorwaarden voor den vrede te kunnen aangeven:

1° afstand van den Meloena-pas, op de tegenwoordige grens, waar de eerste ernstige gevechten geleverd werden;

2° een oorlogsschatting van 60 millioen gulden, ruim de helft van het geëischte bedrag;

3° afronding en verbetering van de grens van Epirus, in het voordeel van Turkije, maar dan toch zonder afstand van grondgebied van beteekenis.

Oosterlingen overvragen gaarne en laten zich afdingen. De Turk heeft dat misschien ook gedaan. Maar hij is in elk geval in de gelegenheid de onderhandelingen zoolang mogelijk te rekken en telkens met oorlog te dreigen, als het niet naar zijn zin gaat. Hij kan de mogendheden, die hem zoolang geplaagd